

החסמים העומדים בפני זוגות בחתימת ה'הסכם לכבוד

הדדי'

מאת הרב בני לאו

המגע שלי עם ה'הסכם לכבוד הדדי' בא ממפגש עם זוגות המצויים בשלבים שונים טרם חתונתם. אין לי השכלה משפטית המאפשרת לי לשפוט את טיבו של כל אחד מהנוסחים של הסכמי טרום הנישואין השונים, ואני סומך בשקט ובבטחה על עבודתם המאומצת והדייקנית של טו"ר רחל לבמור, הרב אלישיב קנוהל והרב דוד בן זזון, ומפנה כל זוג לחתום על ה'הסכם לכבוד הדדי'.

...

כמו בהרבה מאוד נושאים, גם כאן הכול מתחיל בחינוך. כדי לקדם את חשיבות ה'הסכם לכבוד הדדי', יש לפעול במערכות רחבות יותר ולא להסתפק במהלך הפורמלי-משפטי בלבד. גם אם 'ניצחנו' את הרבנות, ורשמי הנישואין חויבו לקבל את ההסכם כמסמך משפטי, עדיין לא שברנו את חומת ההתנגדות הצומחת מן הקרקע של הציבור. על פי רוב זוהי איננה התנגדות עניינית אלא התנגדות הקשורה למאבקים תרבותיים גדולים בהרבה, התנגדות הנובעת מהחשד הבסיסי של הממסד הדתי-לאומי כלפי תרבות המערב בכלל, ההשכלה, השינויים במעמד האשה, ועוד שורה של נושאים המבדילים בבירור בין אוכלוסיות שונות בתוך הציונות הדתית. זהו מאבק תרבותי כולל המשפיע על כל צעד בחיים הפרטיים והציבוריים שלנו. והלוואי שנוכל להגיע להצלחה ולמימוש יעדים באופן שישיע שפע טוב על מעגלים רחבים בחברה הישראלית.

(ציטוט מתוך: אני לדודי ודודי לי, קולך עלון 154, אלול תשע"ב)